

ע"פ 43944/12/16 - חיים לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 43944-12-16 לוי נ' מדינת ישראל
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המערער
חיים לוי
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אבי כהן

ב"כ המשיבה עו"ד אורי רינצקי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה.

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 37255-01-16 (בית משפט השלום בראשל"צ) בהסעת 3 שב"חים על מנת להעסיק אותם בנגרייה שבבעלותו, אשר מפרנסת אותו ועוד שתי משפחות של עובדים שעובדים בנגרייה.

הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא נתן דעתו לקלות היחסית של מעשיו של המערער ולא התחשב במידה הראויה בנזק הקונקרטי שייגרם לפרנסתו ולפרנסת העובדים בנגרייה כתוצאה מהרשעתו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי באישורים שהוצגו בפני בית משפט קמא ואשר צורפו להודעת הערעור.

בית משפט קמא ייחס את החומרה הראויה למעשיו של המערער אשר הסיע 3 שב"חים, אמנם בתחומי מדינת ישראל, אך על מנת להעסיק אותם בנגרייה שברשותו וזאת בידיעה שהם אינם מורשים לשהות במדינת ישראל, שכן אישור השהיה שלהם פקע.

בית משפט קמא נתן דעתו למדיניות הענישה הראויה ולערכים המוגנים בהם פגע המערער אשר לא רק הסיע את השב"חים אלא גם התכוון להעסיק אותם, כוונה שלא מומשה מאחר ונעצרו טרם הגעתם לנגרייה.

ב"כ המערער טוען כי העובדה שהשב"חים לא הועמדו לדין בגין שהייתם הלא חוקית במדינת ישראל מלמדת על קולת המעשה, אך איננו רואים זאת עין בעין עמו, שכן המערער איננו הגוף המוסמך כדי לקבוע אם מי שאין לו רישיון שהייה תקף בתחומי מדינת ישראל אכן היה מורשה להמשיך ולהיות בתחומיה אם היה מאריך את תוקף אישור השהייה והוא איננו הגוף המוסמך להחליט אם אותם שב"חים אכן לא יסכנו את ריבונותה וביטחונה של מדינת ישראל בשהייה בתחומיה ללא אישור שהיה תקף.

בית משפט קמא לא התעלם כלל ועיקר מפסקי הדין כפי שהחלו בהלכת כתב וכפי שהסתיימו בעת הזו בפסיקה חדשה המוכרת לנו באשר התנתה את אי ההרשעה בקולת המעשים ובקיומו של נזק קונקרטי לפרנסתו או לשיקומו של הנאשם.

במקרה נושא הערעור שבפנינו אין מדובר בנזק שייגרם להליך שיקומו של המערער שכן המערער לא החל בכל הליך שיקומי בעקבות מעשיו נושא מאסרו אלא שירות המבחן כתב בתסקירו הראשון כי הוא הביע עמדה אמביוולנטית אפילו לביצוע עבודות של"צ לאור העומס הרב בעבודתו, לא הציג בפני שירות המבחן באותו מועד כל מסמך התומך בטענתו באשר לנזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מהרשעתו והמעוט בחומרת העבירות והסיכון לפגיעה הגלום במעשיו.

רק לאחר שהמערער הציג בפני שירות המבחן מסמכים שלטענתו מעידים על הנזק הקונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ, הליך שהמערער לא הסכים לו קודם.

אף אנו, כמו שירות המבחן וכמו בית משפט קמא, עיינו במסמכים שלטענת המערער מלמדים על הנזק הקונקרטי שייגרם לפרנסתו ולפרנסת העובדים בנגרייה, ולא שוכנענו כי יש בהם כדי להוכיח נזק כזה, שכן במרבית המסמכים לא נכתב שהרשעתו של המערער תפגע בפרנסתו, גם אם הוא עובד עבור אותם מפעלים שעבודתו עבורם, לטענתו, תיפגע כתוצאה מהרשעתו.

כאשר בית המשפט התייחס להלכות בעניין חומרת מעשיו של המערער נושא הרשעתו, מן הראוי להביא את דברי בית המשפט העליון בע"פ 6545/16 אסקפי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 21.2.17, מפי כב' השופט מזוז, לפיה חוק הכניסה לישראל קובע מדרג חומרה לפיו העבירה של הסעת שב"חים, כמו גם העסקתם והלנתם, חמורה מעבירת השהייה הבלתי חוקית ובפסיקה הושם דגש על החומרה והאשם הדבק בתושבי ישראל המסיעים שוהים בלתי חוקיים למען בצע כסף ועל ידי כך יוצרים סיכון ביטחוני (ראה סעיף 10 לפסק הדין).

אמנם המערער לא קיבל כסף מהשב"חים עבור הסעתם, אך כאשר התכוון להעסיקם בנגרייה שברשותו, הרי הדבר נועד כדי לחסוך כסף שאמור היה לשלם לעובדים אשר היו מסכימים לעבוד אצלו.

לאור כל האמור לעיל, לא התקיים אף אחד מהתנאים המצדיקים את אי הרשעתו של המערער ואנו דוחים את הערעור.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ה שבט תשע"ז, 21/2/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא
אב"ד
זהבה בוסתן, שופטת
מיכל ברק נבו, שופטת